

Annem

— gözyaşlarım · 25 Ocak 2019

Başımı koyacak omuz arıyorum.Yaralarımı hep kendim sarıyorum.
Dost diye yüreğmi yarıyorum.
Maalesef çok yalnızım annem yalnızım.

Hava bunaltıcı,kırk derece.
Herkes açıp duruyor kapı pencere.
Ocakta çok şükür kaynıyor tencere.
Ama kalbim buz tutmuş,üşüyom annem.

Acımadan diyorlar bana "el kızı."
Kalbime çörekleniyor büyük sızı.
Üşüyerek geçirdim yine şu yazı.
Buzlar erimiyor, Üşüyorum annem.

Gözyaşlarım kalbime doğru akıyor.
Sel olup taşsa da solumu yakıyor.
Gözlerim seni görmek için bakıyor.
Ama kalbim buz tutmuş, üşüyom annem.

Yalvarır dururum ellerim havada.
Yüreğim kavruluyor sanki tavada.
Kendimi aklayamıyorum davada.
Buzlar erimiyor,üşüyorum annem.

Sensiz boş olan iç dünyama kapandım.
Anıların saklı,onlara dayandım.
Aysel deseler de korlarda yanandım.
Yine de buzlar var üşüyorum annem.

Aysel Ölmez Eroğlu

15.01 2019